

بوی کبابی که آیت‌الله بروجردی را ناراحت کرد

۲۶ مرداد ۱۳۹۳ ساعت ۲۲:۳۱

یکی از نزدیکان آیت‌الله بروجردی می‌گفتند: هرگز غذای خصوصی برای ایشان تهیه نمی‌شد و امر می‌فرمود برای تمام اهل منزل و خدمتکاران یک نوع غذا ترتیب دهند، خدمتکارانش بر سر همان سفره‌ای که ایشان غذا تناول می‌کردند، می‌نشستند.

آیت‌الله العظمی حاج سیدحسین بروجردی از محضر آخوند خراسانی، علامه یزدی، آقا شریعت اصفهانی کسب فیض کرد و در علوم عقلی و نقلی به اجتهاد دست یافت و خود در ردیف بزرگترین اساتید زمان قرار گرفت، در زمان مرجعیت این بزرگ مرد، ایران با دسیسه‌های داخلی و خارجی مختلفی روبرو بود که ایشان توانست حوزه علمیه مسلمین را هدایت کند. آیت‌الله بروجردی در سن ۹۰ سالگی در سیزدهم شوال ۱۳۸۰ هجری قمری رحلت کرد و در مسجد اعظم قم به خاک سپرده شد.

در ادامه به برخی از زوایای سبک زندگی آیت‌الله سیدحسین بروجردی اشاره می‌شود:

*بیرونی آقا

با توجه به موقعیت علمی و اجتماعی حضرت آیت‌الله بروجردی و آمد و رفت بزرگان و عامه مردم ایشان هیچ‌گاه دستور نمی‌داد، چای که تنها وسیله پذیرایی بود بیاورند، اما در اندرونی دستور می‌فرمود، زیرا که مخارج اندرون از پول شخصی‌اش بود نه از بیت‌المال.

*افطاری و کیسه حنایی رنگ

پول‌های شخصی‌اش را داخل کیسه حنایی که همراه داشت، می‌گذاشت و به این صورت از پول‌های بیت‌المال جدا می‌کرد، حاج احمد (خادم ایشان) نقل می‌کرد: دو ساعت به غروب ماه رمضان بود و آقا مشغول وضو گرفتن، به من فرمود: حاج احمد، برای افطار چه چیزی تهیه کرده‌ای؟ جواب دادم: از ۱۴ تومان، ۲۵ قران باقی مانده است.

فرمود: به همان نسبت، برای افطار چیزی تهیه کنید.

عرض کردم: اجازه می‌دهید گوشت تهیه کنم؟

فرمود: فردا که می‌آید، حساب جداگانه‌ای دارد، برای امروز به اندازه ۲۵ ریال چیزی بخر! برای تهیه افطار رفتم، طولی نکشید که صدای آقا بلند شد، وقتی خدمتش رفتم فرمود: حاج احمد بوی کباب می‌آید، شما تهیه کرده‌اید؟

پاسخ دادم. خیر.

فرمود: تحقیق کنید.

گفتم: از خانه همسایه است

دستور داد تا (برای افطار) کاله وش درست کنیم.

آیت‌الله بروجردی هرگز از سهم مبارک امام استفاده نکرد و از درآمد املاکی که داشت، روزگارش را می‌گذراند.

*بوی کبابی که آیت‌الله بروجردی را ناراحت کرد

نوع لباس‌هایش متوسط بود و غذایش به قدری ساده بود که کارکنان درب منزل که اغلب اوقات هم‌سفره حضرت آیت‌الله بودند، حاضر نمی‌شدند از آن غذا بخورند، هر گاه اهل منزل می‌گفتند: برای شما غذای بهتر و مقوی‌تری تهیه کنیم، می‌فرمود: کسی که در بیرونی منزل و پشت خانه‌اش حدود ۱۰۰ نفر فقیر نشسته‌اند، چگونه غذای لذیذ بخورد؟!

روزی بوی کباب به مشامش رسید، از شدت ناراحتی در حیاط قدم می‌زدند، اما کسی دلیل ناراحتی‌اش را نمی‌دانست، تا اینکه یکی از نزدیکان علت ناراحتی را سؤال کرد، آیت‌الله بروجردی با کمال تأثر فرمود: «اگر در منزل من کباب طبخ شود و بوی آن به مشام فقرایی که در امر معاش خود معطل هستند، برسد، بر آنها چه می‌گذرد؟!

خدمتکار خانه به حضور ایشان آمد و گفت: در خانه کباب نپخته‌ام و این بو از خانه همسایه است.

*واکنش آیت‌الله بروجردی به دو جعبه انار!

هر ماه نزدیک به یک میلیون تومان به دست ایشان تقسیم می‌شد، اما خود همیشه مقید بود از سهم سادات و سهم امام(ع) مصرف نکند، نویسنده «منهاج الدموع» می‌نویسد: سالی از ساوه دو جعبه انار از بابت سهم حضور ایشان آوردم، قبول نفرمودند و پس از

اصرار که برگرداندن آن مناسب نیست، فرمودند: من آن‌ها را می‌خرم و وجه آن را از سهم می‌گذارم که به مصرف طلاب برسد و پس از رحلتشان که خواستند به وجوه موجودی نزد ایشان رسیدگی کنند، دیدند مرحوم آیت‌الله بروجردی کیسه‌های گوناگون تهیه کرده‌اند و روی هر یک نوشته شده پول این کیسه متعلق به فلان جهت است که مبادا وجهی به غیر مورد خود مصرف شود.

برای شهریه طلاب و امور خیریه دیگر ۱۵۰ هزار تومان بدهکار بودند و وصیت کرده بودند که وجوه دست گردانی که گرفته نشده، مربوط به مرجع بعد از من است، نه اینکه ورثه من به آن حقی داشته باشند، وی تا آنجا در سهم مبارک امام (ع) احتیاط می‌کردند که در زمان طولانی مرجعیت خانه مسکونی تهیه نکردند.

*غذای آیت‌الله بروجردی

یکی از نزدیکان آیت‌الله بروجردی می‌گفتند: هرگز غذای خصوصی برای ایشان تهیه نمی‌شد و امر می‌فرمود برای تمام اهل منزل و خدمتکاران یک نوع غذا ترتیب دهند، خدمتکارانش بر سر همان سفره‌ای که ایشان غذا تناول می‌کردند، می‌نشستند.

*معیشت آیت‌الله بروجردی

با اینکه اموال پدری بسیاری داشت، هیچ‌گاه تغییری در برنامه زندگی و خوراک و پوشاک پیدا نکرد، لباس‌هایش همه وطنی و ساده و غذایش اغلب از سبزیجات و لبنیات بود.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۲۵۷۷/ناراحت-بروجردی-آیت-کبایه-بوی>